

ချစ်ခြင်း၏နောက်ကွယ်မှ....

ရန်ကုန်မြို့၏ လူကုံထံရပ်ကွက်တစ်ခုအတွင်း တည်ရှိနေသော သန့်ရှင်းသပ်ယပ်သည့် နှစ်ထပ်အိမ်လေးတစ်လုံးတွင် ကျော်ကျော်တို့ဇနီးမောင်နှံနေထိုင်ကြလေသည်။ ကျော်ကျော်မှာဆယ်တန်းအောင်ပြီးသည်နှင့် ကျောင်းဆက်မတက်တော့ပဲ သင်္ဘောလိုက်ရန်ကြိုးစားနေသူတစ်ယောက်....

သူနှင့်တင်ဇာတို့တွေ့ခဲ့ကြပုံက အဆန်းတော့မဟုတ်။

ကျော်ကျော်က အညာဟုခေါ်ရမည့် မန္တလေးသား... အသားက ခပ်ညိုညို ... အရုပ်အမောင်းခပ်ကောင်းကောင်း ... မေးရိုးကားကားနှင့် ယောက်ျားပီသ သည့် ရုပ်ရည်ရှိသူ။ မိန်းကလေးများစိတ်လှုပ်ရှားစေမည့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်သူ....

ကျော်ကျော်တို့မိသားစုမှာ ချမ်းသာသူများမဟုတ်ကြသော်လည်း ချွေချွေတာတာကျစ်ကျစ်လစ်လစ်ဖြင့် သိုသိပ်စွာ နေထိုင်တတ်ကြသည့်မိသားစု ဖြစ်ကြသဖြင့် လူတန်းစေ့အောင်တော့ နေထိုင်နိုင်ကြသူများဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် လက်ရှိပညာရေးစနစ်အပေါ်ယုံကြည်ကိုးစားမှုမရှိသည်လား၊ လက်ရှိမိသားစုဘဝမှ ရုန်းထွက်လို၍လားတော့မသိ... ကျော်ကျော်တစ်ယောက် ဆယ်တန်းအောင် ပြီးသည်နှင့် သင်္ဘောလိုက်ရန်ကြိုးစားချင်သူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မန္တလေးနှင့် နှိုင်းစာလျှင် အဆက်အသွယ်ရနိုင်မည့် ရန်ကုန်သို့ဆင်းလာခဲ့ကာ မြို့ထဲရှိဦးလေးတစ်ယောက်၏ တိုက်ခန်းတွင် ခေတ္တနေထိုင်ခဲ့လေသည်။

ဒီလိုနေရင်းအဆက်အသွယ် ရှာနေသည့်ကျော်ကျော်တစ်ယောက် အင်္ဂလိပ်စကားပြော သင်တန်းတက်ရင်း တင်ဇာနှင့် တွေ့ခဲ့ကြသည်ဆိုပါစို့။ သင်တန်းမှာ နာမည်ကြီးဆရာတစ်ယောက်၏ သင်တန်းဖြစ်ပြီး ယောက်ျားလေးနှင့် မိန်းကလေး ဘေးချင်းကပ်ထိုင်ကာစကားပြောရသော သင်တန်းဟုဆိုလျှင်စာဖတ်သူတို့ခန့်မှန်းမိကြမည်ဟုထင်ပါသည်။

အရွယ်ကလည်းသက်တူရွယ်တူ... ကျော်ကျော်စိတ်ဝင်စားရသည့် တင်ဇာကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသမီး....

မိဘကချမ်းသာသည့်အပြင် တင်ဇာ၏အလှကလည်း ပုရိသတို့စွဲလန်းစေသည့်အလှမျိုးဟုဆိုချင်ပါသည်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က ငါးရုံကိုယ်လုံး အသားအရေကလည်း ဘဝဆုတောင်းကောင်းခဲ့သည်ဟုပြောရလောက်အောင်

ဖြူဝင်းနေသည်။ သွေးကြောနီလေးများရှက်သန်းနေသည့်ပါးတွင် စံပါယ်တင်မဲ့လေးနှင့် တန်ဆာဆင်ထားသလို

ပြုံးရောင်သန်းနေသည့် မျက်နှာပိုင်ရှင်။ လူတကာအပေါ်တွင်သနားကြင်နာတတ်သည့်စိတ်ထားလေးကလည်း

ရှိပြန်ဆိုတော့ ချစ်သူခင်သူများလှသလို ပင်မြင့်ပန်းကိုလှမ်းဆွတ်ချင်သူများကလည်း တပုံတပင်။

သင်တန်းတွင် သူတို့နှစ်ဦးသား ဘေးချင်းကပ်ရပ်ကျခဲ့သည့်အချိန်တည်းက ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ ဘဝကိုကြိုးစား

ရုန်းကန်လိုသော ကျော်ကျော်၏ ရည်မှန်းချက်တို့ကို သိရသည့်အခါတင်ဇာမှာအထင်ကြီးလေးစားစိတ်လေးများက

ငှင်းတို့ချစ်ခြင်းကိုလမ်းခင်းပေးမည့် နမိတ်ပုံများပင်လော.....

(၂)

ဒီလိုနှင့်ရင်းနှီးမှုတွေများလာတော့သံယောဇဉ်လေးတွေဖက်တွယ်လာခဲ့ကြသည်။

ကျော်ကျော်က ရန်ကုန်တွင်သင်္ဘောကိစ္စအဆက်အသွယ်ရှာယင်း အလုပ်တစ်ခုပါရှာနေခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ဆိုသည်ကလည်း အဆက်အသွယ်ကောင်းမရှိလျှင် အလုပ်ရဖို့ကမလွယ်။

အိမ်ကထည့်ပေးလိုက်သည့်ငွေလေးတွေ မပျောက်ပျက်ရအောင်ရန်ကုန်တွင်နေရင်းအလုပ်တစ်ခု မဖြစ်မနေရရန်

ကြိုးစားပမ်းစားရှာဖွေနေရသည်။ တစ်နေ့တစ်နေ့သွားလိုက်ရသည့်အင်တာဗျူးတွေကလည်း မနည်းတော့...

စာရွက်စာတန်းမိတ္တူဖိုင်းကုန်သွားတာပင်အဖတ်တင်သည်။ ဦးလေးအိမ်တွင်နေရသည်မို့ နေရာစားစရာအတွက်

သိပ်ပူစရာမလို၍တော်တော့သည်။

ဒါပေမယ့်ဒီအတိုင်းနေလိုကတော့သိပ်မလွယ်။ ကျော်ကျော်ဦးလေးက ရန်ကုန်၌အိမ်ထောင်ကျသည်မှာ(၂)နှစ်ခန့်သာ

ရှိဦးမည်။ ဦးလေးက အသက်၄၀လောက်မှ ရန်ကုန်က အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်အိမ်ထောင်ကျခြင်းဖြစ်သည်။

မြို့လည်ကောင်တိုက်ခန်းဆိုသည်က သိကြသည့်အတိုင်း... ဦးလေးတို့အိမ်မှာက သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်သာ ရှိ၍

တော်တော့သည်။ ကျော်ကျော်က အိမ်အပေါ်ထပ် ထပ်ခိုးတွင်နေသည်။ ဦးလေးနှင့်သူ့မိန်းမ မခင်မြက

အောက်ထပ်တွင်နေသည်။

သူတို့အိမ်က (--)လမ်း ဒုတိယထပ်တွင်ဖြစ်၏။ ဦးလေးက ရေနံကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင်လုပ်နေသည်။ သူ့အလုပ်က ရန်ကုန်နှင့် ကမ်းလွန်သွားလိုက်လာလိုက်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်လေးမခင်မြက အိမ်တွင်ကိုယ်တိုင်စက်ချုပ်လုပ်ငန်းလေး တစ်နိုင်တစ်ပိုင် လုပ်သည်။ အခြားစက်ချုပ်ဆိုင်များမှ အထည်ယူချုပ်ခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် အပြင်းပြေသဘောမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ဈေးဖိုးကာမိသည်ဆိုရမည်။ ဦးလေးက ပိန်သလောက် မခင်မြက လုံးကြီးပေါက်လှ မျှစ်စို့ကြီးပမာပင်။ အသက်ကလည်း ၂၇ ကျော်ရုံလေးရှိသေးသည်။ မွန်သွေးပါသဖြင့် အသားအရည်ညိုပြာညက်ဟု ဆိုရပေမည်။ မျက်လုံးမျက်ဖန်ကောင်းကောင်း ကြာမူပါပါမျက်လုံးများပိုင်ဆိုင်သူဟုဆိုက လွန်မည်မထင်။ ကျော်ကျော် စရောက်ခါစက မေးထူးခေါ်ပြောမျှသာဖြစ်သော်လည်း အနေကြာလာတော့လည်း သွေးရင်းသားရင်းပမာ ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ကျော်ကျော်ရန်ကုန်ရောက်ခါစက အသက် ၁၇ နှစ်စွန်းစွန်းဆိုတော့ ဆယ်နှစ်သာကွာသည်။ ကျော်ကျော်ကလူကောင်ထွားတော့ သိပ်မတိမ်းမရိမ်းဖြစ်နေသလိုပင်။ ကျော်ကျော်တစ်နေ့ သင်တန်းမှပြန်လာတော့.....

(၃)

ထိုနေ့က နေပူ၍လေမတိုက်သော ကြာသပတေးနေ့၏ မွန်းလွဲပိုင်း.....(ဆရာနီကိုရ်၏ လက်ရာမှ...)
ကျော်ကျော်တွင်ရှိသည့်သော့ဖြင့်အိမ်ခန်းတံခါးကိုဖွင့်ကာ အိမ်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့သည်။

ဒီနေ့မနက်ကအင်တာဗျူးတစ်ခုသွားပြီးသင်တန်းမှပြန်လာခဲ့ သောကျော်ကျော်တစ်ယောက် ချွေးစိုနေသောအင်္ကျီကို လဲရန် ထပ်ခိုးသို့တက်ခဲ့သည်။ ထပ်ခိုးတွင်အင်္ကျီချွတ်ယင်း ပူအိုက်လှသဖြင့်ရေချိုးရန်စိတ်ကူးမိကာ ရေလဲပုဆိုးဖြင့် အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာခဲ့မိသည်။ ထပ်ခိုးမှအောက်သို့ဆင်းလာစဉ် အမှတ်မထင်မြင်ကွင်းတစ်ခုက လူပျိုပေါက်ကျော်ကျော်၏ ရင်တွေတဒိန်းဒိန်းခုန်သွားကာ မျက်လုံးများပြာဝေသွားစေသည်။ ဦးလေးတို့အိမ်ခန်းလိုက်ကာခန်းဆီးစလွတ်နေသည့်နေရာမှမြင်လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းကား..... မခင်မြသည် အိမ်တွင်တစ်ဦးတည်းရှိနေစဉ် အလုပ်ကလည်းပါးနေသဖြင့် နေ့လည်နေ့ခင်းပူအိုက်လှသည့်အတွက် အင်္ကျီမပါထမီရင်လျှားဖြင့်ကပိုကရီအိပ်ပျော်နေကာ ရင်လျှားပြေလျော့နေပြီး ကြီးမားလုံးဝန်းသည့် နို့ကြီးတွေက ပေါ်လှပေါ်ခင်ဖြစ်နေသည်။ ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းကြောင့်ကျော်ကျော်စိတ်တွေကယောက်ကယက်ဖြစ်ကုန်သည်။ ကြည့်၍မတော်မှန်းစဉ်းစားမိသော်လည်း မြင်ရသည့်မြင်ကွင်းက ဆက်ကြည့်ချင်အောင် ဆွဲဆောင်နေသည်။ လှေကားမှအသာအယာဆင်းလာယင်း အခန်းတံခါးဝ လိုက်ကာလေးအား အနည်းငယ် ဖယ်လိုက်ပြီး ထင်ထင်ရှားရှားမြင်နိုင်သည့်နေရာမှ ချောင်းကြည့်မိလိုက်သည်။ ပိုဆိုးသည်က မျက်စိနှင့်တတန်းတည်းနီးပါးဖြစ်သွားကာ မခင်မြ၏ပေါင်တံလေးကူးအပေါ်နားတွင်တော့ ဝင်းဝါနေသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်အချိုးအဆက်လှပသော မခင်မြ၏ ကိုယ်နေဟန်လေးက လေးကိုင်းသဖွယ် ခပ်ကွေးကွေးလေးဖြစ်နေသဖြင့် ခြေရင်းမှကြည့်နေသောကျော်ကျော်၏မြင်ကွင်းတွင် ပြစ်မှားစရာပင်။ ဖွဲ့ထွားသော တင်ပဆုံကားကားက နောက်ပစ်ထားသလိုအနေအထားကလည်း ပုရိသယောက်ျား၏ နှလုံးသွေးများဦးဇောက်အထိ တဒိန်းဒိန်းထိုးတက်နေပေပြီ။ ထိုစဉ်ဘေးတစောင်းအနေအထားမှပက်လက်ကလေးဖြစ်သွားသော အခါမခင်မြ၏ဝင်းဝါနေသောပေါင်တံလေးက ခပ်ကားကားလေးဖြစ်သွားပြန်၏။ လန်တက်နေသော ထမီလေးက ပေါင်ရင်းနားမရောက်တရောက်ဖြစ်နေပြန်သည်။ စူးစိုက်ကြည့်နေသော ကျော်ကျော်၏မျက်လုံးများက အနည်းငယ်ကားသွားသောပေါင်တံကြားမှ အမွှေးနက်နက်များ ဖုံးလွှမ်းရာ မအင်္ဂါသို့ သေချာစွာမြင်လိုက်ရပြန်၏။ မခင်မြ၏လုံးဝန်းသောရွှေရင်နှစ်မ္မာကလည်း ထမီရင်လျှားအောက်မှ အလုံးအဝန်းကျနစွာ မပေါ်တပေါ်လေးဖြစ်နေပြန်သည်။ ကျော်ကျော်ဆက်လက်ငေးကြည့်နေမိရာမှ မခင်မြ၏ ခေါင်းလေးရုတ်တရက်လှုပ်လာသဖြင့် လိုက်ကာအား ပြန်ချကာ ကမန်းကတန်းရေချိုးခန်းရှိရာသို့ အပြေးကလေး ထွက်လာလိုက်သည်။ မခင်မြလည်းရိပ်ကနဲပြေးသွားသောအရိပ်အားလှမ်းမြင်မိလိုက်သဖြင့် ချက်ချင်းဆိုသလို ထထိုင်ကာပြေလျော့နေသော ထမီအားရင်လျှားပြန်ဝတ်လိုက်၏။ ကျော်ကျော်ခမျာလူမိသလိုဖြစ်သွားသဖြင့် ရေချိုးခန်းအတွက်ရောက်သည်နှင့် ပုဆိုးချွတ်ချကာ ကယောင်ကတန်းဖြင့် ဆပ်ပြာတိုက်နေလိုက်မိပြန်သည်။ ရေချိုးခန်းတံခါးအားလည်းအထဲမှ ဂျက်မထိုးမိချေ။

(၄)

မခင်မြလည်းရုတ်တရက်စဉ်းစားမိသည်မှာ သူ၏ယောက်ျားမှာယနေ့မနက်ကမှ ကမ်းလွန်ပင်လယ်ပြင်သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့်ထွက်သွားခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့်စောစောကတွေ့ခဲ့သောအရိပ်မှာကျော်ကျော်ပင်ဖြစ်ရမည်ဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။ မခင်မြတို့လင်မယားမှာအိမ်ထောင်သက်(၂)နှစ်ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်၍ တစ်လတွင်(၂)ကြိမ်(၃)ကြိမ်မျှသာ

ဆက်ဆံဖြစ်တော့သည်ကတကြောင်း၊ ကျော်ကျော်ဦးလေးဦးလှမောင်မှာလည်း လင်မယားဆက်ဆံမှုအားကျေနပ်စွာ မစွမ်းဆောင်နိုင်သဖြင့်လိင်မှုဆန္ဒပြည့်ဝစွာမခံစားရတော့ရှာသည့်မခင်မြသည်မိမိ၏ကပိုကရီအလှအား ကျော်ကျော် မြင်တွေ့သွားသည်ကိုသိရှိလိုက်ရပြီးနောက် တရိန်းရိန်းတဖိန်းဖိန်းဖြင့် ရှက်သွေးဖြာကာ မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်သွားလေသည်။ မခင်မြလည်းကျော်ကျော်သွားရာရေချိုးခန်းဘက်သို့ယောင်၍လိုက်သွားမိလေသည်။ ထိုသို့လိုက်သွားရင်းစဉ်းစားမိသည်မှာ မိမိအလှကို ကျော်ကျော်မြင်တွေ့သွားပြီး ယခင်ကတည်းက စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရသော ကျော်ကျော်ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်းပြန်လည်မြင်တွေ့ချင်စိတ်ပြင်းပြစွာပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

သို့ဖြင့် ကျော်ကျော်ဝင်သွားရာ ရေချိုးခန်းတံခါးဝသို့လှမ်းကြည့်လိုက်ရာတံခါးမှာ အထဲမှမပိတ်ထားကြောင်းတွေ့ရ၍ မည်သို့ပြုလုပ်လျှင်ကောင်းမည်နည်းဟုခဏမျှစဉ်းစားလိုက်၏။ ဖျက်ကနဲဝင်လာသောအတွေးဖြင့် ‘ဟေ့ ဘယ်သူလဲအထဲက’ ဟုအော်ခေါ်ယင်းတံခါးကိုချက်ချင်းဆွဲဖွင့်လိုက်လေသည်။ စောစောမြင်ကွင်းကြောင့်စိတ်ထနေခဲ့သောကျော်ကျော်၏ ဖွားဖက်တော်မှာလည်း အစွမ်းကုန်တောင်မတ်နေ၏။ နုကိုကပင်ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တင်းကာယောကျာ်းပီသ သည့်ကျော်ကျော်၏ တန်ဆာကလည်း (၇)လက်မနီးနီး တုပ်ခိုင်စွာဖြင့်တည့်မတ်နေလေရာ တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်သော မခင်မြမှာ ‘အို.....ကျော်ကျော်ပါလား’ ဟု ညသံလေးဖြင့်ခေါ်ယင်း ကျော်ကျော်၏ လိင်တံသို့ မျက်စိရောက်သွားလေသည်။ ကျော်ကျော်မှာလည်း..... ‘အား..... ဒေါ်လေး’ ဟုကယောင်ကတန်းအော်လိုက်မိကာ မခင်မြကိုလှမ်းကြည့်မိလေသည်။ မျက်တောင်နှစ်ခတ်စာမျှအချိန်လေးသည်မခင်မြအဖို့ကျေနပ်မှု အနည်းငယ်ရသွားကာ.... ‘ကျော်ရယ်... အသံမပေးဘာမပေးနဲ့... ဒေါ်လေးလည်းဘယ်သူများအိမ်ထဲဝင်လာသလဲလို့ပေါ့’ ကျော်ကျော်က ကျောခိုင်းလိုက်ရင်း.... ‘ဒေါ်လေးရှိနေတာမသိလို့တံခါးတောင်မပိတ်မိဘူး... ဆောရီးနော်ဒေါ်လေး ..... ဒေါ်လေးအိပ်နေတာလား’..... ‘အင်း... ဒေါ်လေးလည်းအလုပ်ပါးတာနဲ့အိပ်ပျော်သွားတာ.... ကျော်ပြန်ရောက်နေတာမသိလိုက်ဘူး’ ‘ကျွန်တော်လည်းပြန်လာတာသိပ်မကြာသေးပါဘူး.... ဒေါ်လေးတံခါးပိတ်ပေးအုံးလေ’ ‘အော်.... အေး အေး... မင်းကရှက်နေရသေးတယ်....’ မခင်မြလည်း မကျေမနပ်ဖြင့်တံခါးစေ့ပေးလိုက်ရာ အထဲမှ ကျော်ကျော်က ဂျက်ထိုးလိုက်လေတော့သည်။

(၅)

ထိုနေ့ညကိုဘယ်လိုဖြတ်သန်းရမှန်းကျော်ကျော်စဉ်းစားရခက်နေလေပြီ။ ညစာထမင်းစားကြတော့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်စကားသိပ်မပြောဖြစ်ကြ.... ထိုညက ကျော်ကျော်လည်းအိပ်ယာသို့စောစီးစွာဝင်ခဲ့လေသည်။ မခင်မြလည်းအိပ်ယာထဲတွင် နေ့လည်ခင်းမှအဖြစ် အပျက်အား ပြန်လည်တွေးရင်း စိတ်များမရိုးမရွဲဖြစ်လာရသည်။ ကျော်ကျော်၏အတွေးတွင်လည်း လှစ်ခနဲမြင်လိုက်ရသော မခင်မြ၏အလှများကိုပြန်လည်မြင်ယောင်ရင်းဖောက်ပြန်ချင်သည့်စိတ်များထကြွလာလေသည်။

ထိုစဉ်မခင်မြ၏အခန်းတွင်းမှလှုပ်ရှားသံများလိုလိုကြား လိုက်မိသဖြင့်နားစွင့်နေလိုက်ရာ ငြီးသံတိုးညှင်းစွာ ထွက်နေသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကျော်ကျော်လည်း ခြေဖျားထောက်ကာအောက်ထပ်သို့ဆင်းလာခဲ့သည်။ အခန်းတံခါးမှာပိတ်ထားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် အသာအယာတွန်းကြည့်ရာအထဲမှမပိတ်ထားကြောင်းတွေ့ရလေသည်။ တံခါးအားအနည်းငယ်တွန်း၍ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ မခင်မြ၏ကိုယ်ပေါ်၌အဝတ်ဟူ၍ဘာမျှမတွေ့ရတော့ဘဲ မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းအလှကို မီးပြာရောင်လဲ့လဲ့အောက်တွင်တွေ့လိုက်ရ၏။ ကုတင်ပေါ်တွင်ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုခပ်ကားကားလေးမြှောက်ထားကာ လက်ဖြင့်မိမိ၏အစေ့လေးကိုနိုးဆွပွတ်သပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ မိန်းမနှင့်တခါမျှမနေဘူးသောလူပျိုစစ်စစ်ကျော်ကျော်မှာ မိမိ၏တောင့်တင်းလာသောလိင်တံအား လက်ဖြင့်ကိုင်ဆုပ်ပြီး မခင်မြအားမလွတ်တန်းစိုက်ကြည့်နေမိလေသည်။ ကျော်ကျော်မှာ မခင်မြ၏ဆန္ဒအားဖြည့်ဆည်းပေးလိုစိတ်များဖြစ်ပေါ်လာရသော်လည်း ဦးလေး၏မိန်းမ ဖြစ်နေသည့်အပြင်သူ့အိမ်တွင်နေပြီးသူ့မိန်းမအားကျူးလွန်ခြင်းမဖြစ်မိစေရန်စိတ်ကိုတင်းထားရသည်။ ကျော်ကျော်၏ဦးဇော့ကတွင်အသိတရားနှင့်လိုအပ်ဆန္ဒ လွန်ဆွဲနေမိ၏။ ဦးလေး၏လိုအပ်ချက်ကြောင့် သူ့မိန်းမ ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာကိုလည်းနားလည်သနားမိသည်။ ထိုအချိန်တွင်မခင်မြသည် သူ့ဘေးတွင်အသင့်ဆောင်ထားသော ရော်ဘာလိင်တံအတူကို ကိုင်ကာ သူမ၏အင်္ဂါစပ်သို့ ထိုးသွင်းရန်ဆွဲယူလိုက်သည်ကိုတွေ့လိုက်ရသော ကျော်ကျော်မှ မခင်မြ၏ဝေဒနာကိုကုစားပေးရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းတွင်းသို့ဝင်ခဲ့ပြီး ပုဆိုးကိုချွတ်ချလိုက်ကာမခင်မြ၏ရော်ဘာတုကိုင်ထားသော လက်ကိုဆွဲဖယ်လိုက်ရာ.... ‘ဟင်.... ကျော်..... မကိုမသနားတော့ဘူးလားကွာ..... မင်းဦးလေးဟာမကိုချစ်ပေမယ့် မရဲ့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းအောင်

မတတ်နိုင်ရှာတော့ဘူး... မကိုသနားတယ်ဆိုရင် ..... အင့်’
မခင်မြ၏စကားမဆုံးခင်မှာပင်ကျော်ကျော်၏ကြီးမားတုတ်ခို င်လှသော လိင်တံကြီးသည် အရည်များရွဲစိုနေသော
မအင်္ဂါပေါက်ဝသို့ တည့်မတ်စွာထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျော်ကျော်သည် မခင်မြ၏
ပေါင်တံကြားသို့နှိုးထောက်လိုက်ပြီးကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် ဖိချလိုက်လေသည်။

ဗွီဒီယိုအခွေများနှင့် လိင်ဆိုင်ရာအသားပေးစာအုပ်များကိုဖတ်ရှုထားဖူးပြီးလက်တွေ့ မကျင့်သုံးဘူးသေးသူ
လူပျိုစစ်စစ်ကျော်ကျော်မှာပထမဆုံးကာမ၏ အရသာကိုထိတွေ့ခွင့်ရလေပြီ။
မခင်မြ၏လုံးဝန်းလှပသောနှို့ကြီးတစ်လုံးအားလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ ကျန်တစ်လုံးကိုအငန်းမရစို့နေသော ကျော်ကျော်၏
ကမူးရှူးထိုးနိုင်သောအပြုအမူများမှာ မခင်မြအဖို့အသစ်အဆန်းတစ်ခုလိုဖြစ်နေရပြီး ကျော်ကျော်၏ တင်ပါးနှစ်ဖက်ကို
ခြေဖန်ဆင့်ဖြင့် အတင်းဆွဲကာ ကာမဆန္ဒအထွတ်အထိပ်သို့တက်လှမ်းနိုင်ရန် ကြိုးစားနေလေသည်။
‘အား.... ကျော် ... မ ကိုမညာနဲ့ စိတ်ရှိလက်ရှိဆောင့်တာဆောင့်.... အား ...အား အင်း.. အင်း.....’
‘မ... ကျွန်တော်ဆက်မတောင့်ထားနိုင်တော့ဘူး.... အား ... ရှိး.....’
‘အင်း...မ လည်းပြီးခါနီးပြီ..အား... ရှိး.....’
မခင်မြလည်းပြီးတွားယင်းကျော်ကျော်၏ကိုယ်လုံးကြီးအားမိမိရင်ခွင်တွင်အတင်းဆွဲသွင်းရင်း လိင်တံအရင်းနှင့်မိမိအင်္ဂါ
အပေါက်ဝအား အထက်အောက်ပွတ်တိုက်မိစေရန် အောက်မှကော့ကော့ကာဖြင့် ကာမဒီရေကြောအဆုံးအထိ
ရောက်စေရန်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလေသည်။
‘အား....မ ....ကျွန်တော်ပြီးပြီ...’ဟုပြောရင်းမခင်မြ၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို အတင်းဆွဲဖက်လေသည်။
‘အင်း.. ကျော်.... တို့လည်းပြီးပြီ .....အား....ရှိး.....ဟင်း.....’
နောက်ဆုံးပြီးသံလေးအဆုံးမှာ သက်ပြင်းလေးချကာ ပြီးလိုက်ပြီး မခင်မြ သည် ကျော်ကျော်၏ နှုတ်ခမ်းများအား
အတင်းဆွဲကာ စုပ်နေလေတော့သည်။
ဒီတစ်ညတော့ ကျော်ကျော်၏လူပျိုဘဝအား ရယူနိုင်ခဲ့ပြီး သူနှင့် ချစ်ဗျူဟာအစွမ်းကုန်ခင်းရန် မခင်မြတစ်ယောက်
တွေးရင်း ပြီးလိုက်လေတော့သည်။

(၆)

နောက်တစ်နေ့မနက်ကျော်ကျော်မှာအိပ်ယာနိုးနိုးချင်း ဘေးသို့ကြည့်လိုက်ရာ မခင်မြအားမတွေ့ရသဖြင့် အိပ်ယာမှ
ထလိုက်လေသည်။ တစ်ညလုံးနီးပါး မခင်မြနှင့်အချစ်တလင်းစစ်ခင်းခဲ့ရသဖြင့် နေအတော်မြင့်မှထနိုင်လေသည်။
ကျော်ကျော်အတွက်မနက်စာအားထမင်းစား စားပွဲပေါ်တွင်အဆင်သင့်ပြင်ပေးထားသည်ကိုတွေ့ရပြီး
စာရွက်ခေါက်လေးတစ်ခုတွေ့ရသဖြင့် ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ
‘ကျော်... ညကအဖြစ်တွေကိုစိတ်ထဲမှာဘာမှ မထားပါနဲ့တော့... မ အမှားတွေလည်းပါပါတယ်။
ကျော် ဦးလေးနဲ့အိမ်ထောင်ကျပြီးကတည်းက အခုလိုဘယ်သူနဲ့မှမဖောက်ပြန်ခဲ့မိပါဘူး.. ကျော်... မ ပြောတာယုံပါ..
အခုလိုခံစားရတဲ့ သာယာမှုမျိုးလည်းမခံစားရတာကြာပါပြီ။ ဒီကိစ္စတွေအတွက် ဘယ်သူ့ကိုမှအပြစ်မတင်ချင်ပါဘူး..
မ ကုသိုလ်ကံနဲ့ပဲ မ ရှိပါစေတော့.... ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို ကျော်မေ့ထားလိုက်ပါနော်.....မ’

ကျော်ကျော်လည်းစိတ်တော့မကောင်းပါ.... သို့ပေမယ့် နဖူးတွေ့ခူးတွေ့ကြုံလာရတော့လည်းရှောင်ဖို့ ဘယ်လိုမှ
ကြိုးစားမရခဲ့ပါ။ မခင်မြကိုသနားသည်ကလည်းပါသည်။ ရှေ့ဆက်ကျော်ကျော်ဘယ်လို ဦးလေးနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပါ
မလဲ ဆိုတာတွေးရင်း သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချလိုက်မိသည်။
ဒီနေ့တော့ သင်တန်းဆင်းလျှင်အိမ်ပြန်တော့ဘဲ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အိမ်တွင် အိပ်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးသင်တန်းသို့
ထွက်လာခဲ့မိသည်။ သင်တန်းတွင်လည်း စိတ်မပါဘဲ ငူငူကြီးဖြစ်နေသဖြင့် ဘေးတွင်ထိုင်နေသောတင်ဇာက
‘ကိုကျော် ဒီနေ့ဘာဖြစ်နေတာလဲ... စကားလည်းမပြောဘူး...’
ကျော်ကျော်လည်း ‘ဟင်း...’ကနဲသက်ပြင်းချလိုက်ပြီး
‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး တင်ဇာရယ်.. ဒါပေမယ့်အလုပ်လျှောက်ထားတာတွေကအဆင်မပြေတော့
ဒီမှာကြာကြာနေလို့ဖြစ်ပါ့မလား လို့ပါ’
‘အလုပ်ကတော့ဒီမှာအိမ်လို့ပဲကိုကျော်ရဲ့... စိတ်ဓာတ်တော့မကျပါနဲ့.. တင်ဇာလည်းကူညီပြီးစုံစမ်းပေးပါ့မယ်’
‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်တင်ဇာရယ်.. ကိုအတွက်ဒုက္ခမရှာပါနဲ့’
‘ကဲပါလေ... ဒီနေ့သင်တန်းပြီးရင် ကားလာကြိုမှာမဟုတ်ဘူး... တင်ဇာမြို့ထဲသွားချင်လို့၊ အဲဒါကိုကျော်လိုက်ပို့ပေးမလား’
‘တင်ဇာသွားချင်ရင် ကိုကျော် ဘယ်လိုမဆိုလိုက်ပို့မှာပေါ့’
‘ဟား ....ဟား .. ဒါဆိုလည်းကျေးဇူးပါ’
‘တစ်သက်လုံးအတွက်ပြောတာပါ’

‘ဟိုးဆရာရေ.. သင်တန်းကြီးထဲမှာ.. တော်ကြာ ဖိုင်းချခဲနေရအုံးမယ်...’
ကျော်ကျော်လည်း တင်ဇာ၏ ချစ်စရာကောင်းသောမျက်နှာလေးအားကြည့်ပြီးစကားပြောလိုက် သဖြင့် စိတ်ညစ်နေသည်များ
ပျောက်သွား၏။ တင်ဇာကို မြို့ထဲလိုက်ပို့ပေးရမည်ဆို၍ပျော်သွားသည်။
တစ်သက်လုံးအနားမှာရှိချင်လိုက်တာ တင်ဇာရယ်....

(၇)

ထိုနေ့က မြို့ထဲသွားရင်း တင်ဇာသွားချင်သည်များကိုလိုက်ပို့ပေးရင်း ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့်လိုက်သေးသည်။ ဒီလိုနှင့်ရင်းနှီးမှမှ
ချစ်သူအဖြစ်ရောက်သွားကြသည်ဆိုကြပါစို့။
(စာဖတ်သူများငြီးငွေ့နေမည်စိုးသဖြင့်ဒီနေရာတွင်အတိုချုပ်လိုက်ရသည်ကို နားလည်ပေးပါ။)
တင်ဇာဆက်သွယ်ပေးမှုကြောင့် သူမအဖေသူငယ်ချင်း၏အလုပ်တွင် ကျော်ကျော်ဝင်လုပ်သည်။
တင်ဇာမျက်နှာဖြင့် အလုပ်သမားကြီးကြပ်ရာထူးဖြင့်အလုပ်ရသည်။ ကျော်ကျော်လည်းမနားမနေကြိုးပမ်းလုပ်ရင်း
ဦးလေးအိမ်တွင် မနေဖြစ်တော့ဘဲ အလုပ်မှပေးသောအဆောင်တွင်သာ နေဖြစ်တော့သည်။ ပထမဆုံးလခရသည့်နေ့က
ဦးလေးနှင့်မခင်မြတို့အတွက် လက်ဆောင်များယူသွားကန်တော့လိုက်သေးသည်။ မခင်မြ၏ မျက်ဝန်းတို့တွင်
ကြေကွဲမှုမျှဆွေးရိပ်လေးများကို မြင်ခဲ့ရသည်။
မဖြစ်နိုင်သော ဘဝမှအမြန်ဆုံးရုန်းထွက်နိုင်သည့် မခင်မြ၏စိတ်ဓာတ်ကိုတော့ လေးစားမိသည်။
(တစ်ချို့ကတော့ ယောက်ျားရင့်မာကြီးများဖြစ်ပေမယ့် အမှန်ကို မပြင်နိုင်ကြသေး၊ ရသည့်စည်းစိမ်အပေါ်တွင်
ယစ်မူးနေကြသည်။ ... စကားချပ်)

ကျော်ကျော်၏ကြိုးစားမှုကြောင့် အလုပ်တွင်နာမည်ရလာခဲ့သည်။ တင်ဇာနှင့်လည်းမကြာမကြာတွေ့ဖြစ်သည်။
သင်တန်းကျောင်းတွင်တော့မဟုတ်တော့... အလုပ်နားရက်များတွင် တင်ဇာအိမ်သို့ရောက်ဖြစ်သည်။ တင်ဇာတို့အိမ်က
ပွင့်လင်းလွတ်လပ်မှုရှိသည်။ တင်ဇာကြိုတင်ပြောပြထား၍သူမမိဘတွေကလည်း ရိုးသားကြိုးစားသော ကျော်ကျော်ကို
လေ့လာအကဲခတ်ရင်း အိမ်သို့ ဝင်ထွက်သွားလာစေသည်။ ကျော်ကျော်အလုပ်ရှင် တင်ဇာအဖေသူငယ်ချင်း၏
သတင်းပို့ချက်များကလည်းကျော်ကျော်အတွက် အမှတ်ရစရာများပင်။ ငွေမလိုသောမိသားစု အနေဖြင့်
ရိုးသားကြိုးစားသောသူကိုသာ တန်ဖိုးထားချင်သော တင်ဇာအဖေ၏စိတ်နေသဘောထားကြောင့် ကျော်ကျော်အတွက်
အစစအရာရာ အဆင်ပြေစေသည်ဟုဆိုရပေမည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျော်ကျော်မှာ ယောက္ခမအိမ်သို့ သားမက်တက်ရသောဘဝသို့ရောက်ခဲ့ရပေပြီ။
ပျော်မဆုံးမော်မဆုံးချစ်သူတို့ လက်ထက်မင်္ဂလာသို့ နှစ်ဘက်မိဘများ စုံညီစွာဖြင့်ခန်းနားကြီးကျယ်စွာပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။
ကျော်ကျော်ညီဖြစ်သူ ဇော်ဇော်မှာတော့ ဆယ်တန်းဖြေဆိုရန်နီးကပ်နေသဖြင့်ရောက်မလာနိုင်ခဲ့ပေ။
ကျော်ကျော်တို့မင်္ဂလာညစာစားပွဲကို ရောက်လာခဲ့သည့် ဦးလေးဦးလှမောင်နှင့်မခင်မြတို့ကလည်း သူတူတော်မောင်အတွက်
ဂုဏ်ယူမဆုံးပေ။ မခင်မြ၏စိတ်အဆင်တွင်လည်း သူတို့ နှစ်ဦး၏တစ်ခါကပုံရိပ်များကိုပြန်လည်မြင်ယောင်ကာ
သူမမင်္ဂလာပေးခဲ့သော ကျော်ကျော်တစ်ယောက်ဒီနေ့ညတွင် ချစ်သူနှင့်အပြတ်ပျော်ရွှင်ကြမည်ကိုတွေးကြည့်ရင်း
ရင်ခုန်သံများမြန်လာခဲ့ရသည်။

ညစာစားပွဲအပြီး ကျော်ကျော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ (.....)ဟိုတယ်တွင်
မင်္ဂလာဦးညကိုကုန်ဆုံး ဖြတ်သန်းရန် ကျော်ကျော်အလုပ်ရှင်မှစီစဉ်ပေးထားသည်။
ကျော်ကျော်တို့လည်း မိမိတို့အခန်းသို့စိတ်လှုပ်ရှားစွာ တက်လှမ်းလာခဲ့သည်။
အဝတ်အစားများလဲကြပြီး ရှက်ရွံ့နေသောတင်ဇာမှာကျော်ကျော်ကိုကျောခိုင်း
ထားလေသည်။ ကျော်ကျော်လည်း အခန်းတွင်းမီးများကို မှိန်မှိန်လေးသာ
ထွန်းလိုက်ပြီးကတင်ပေါ်သို့တက်လာကာ...
‘ဒီဘက်လှည့်ပါဦး ချစ်လေးရယ်...မောင့်ကို မတွေ့ချင်လို့ကျောခိုင်းထားရတာလား’
ဟု ပြောရင်း

တင်ဇာကိုယ်လုံးလေးအား ပခုံးမှကိုင်ကာ ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။
ရှက်စိတ်ဖြင့်ပန်းရောင်သမ်း နေသောပါးပြင်လေးကို အသာအယာမွှေးလိုက်ရင်း
မပွင့်တပွင့်လေးဟနေသော နှင်းဆီရောင် နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူနေလိုက်သည်။
အပျိုစစ်လေးကို မင်္ဂလာဦးည ရင်ခုန်သံများ အပြည့်အဝရစေရန် ဖြည်းဖြည်းချင်း လှုပ်ရှားကာ ကြိုးစားပေးနေလေသည်။
ကျော်ကျော်၏လက်များကလည်းတင်ဇာ၏ ညအိပ်ဝတ် ခါးစည်းအင်္ကျီကြိုးအား ဖြည့်ချလိုက်ကာ နူးညံ့အိထွေးနေသော
နှို့လုံးလုံးလေးများကို ဘရာဇီယာ ပျော့ပျော့လေးအပေါ်မှ ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။ နှုတ်ခမ်းများကို စုပ်ယူနမ်းနေရာမှ

လည်တိုင်လေးမှတဆင့် ရင်နှစ်မွှာဆီသို့ လျှာဖျားလေး တစ်လစ်တစ်လစ်ဖြင့် မထိတထိ ကလိလာသောအခါ တင်ဇာမှာ မျက်လုံးလေးမှေးစင်းရင်း တွန့်လိမ်သွားရသည်။ ဘရာလေးကိုလက်ဖြင့်ဖြုတ်နေစဉ် တင်ဇာကလည်း အလိုက်သင့် ကျောလေးကိုကော့ထားပေးလေသည်။ အပေါ်ပိုင်းရင်ဘတ် တစ်ခုလုံးအကာအကွယ်မဲ့သွားသောအခါ ကျော်ကျော်၏လက်တစ်ဘက်က ပန်းနုရောင်သမီးနေသော နို့သီးချွန်ချွန်လေးကို လက်မနှင့်လက်ညှိုးကြားတွင်ညှပ်ကာ လှိမ့်ပေးနေလေသည်။ ကျန်နို့လုံးလုံးလေးတစ်ဘက်ကိုလည်း နို့အုံတစ်ခုလုံး ပါးစပ်အတွင်းသို့ဝှံ့ခဲထားလေသည်။

ရည်းစားဘဝက ဒီအခြေအနေအထိမနေခဲ့ဘူး၍လည်း နှစ်ဦးစလုံး အသက်ရှူသံများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတိုင်းသားကြားနေရသည်။ အငမ်းမရ ကလေးတစ်ဦးပွယ်နို့စို့နေသော ကျော်ကျော်၏ဆံပင်များအားထိုးဖွရင်း တင်ဇာမှာလည်း စိတ်လှုပ်ရှားရင်ဖိုသဖြင့် ရင်ဘတ်ကြီးတစ်ခုလုံး ဖားဖိုထိုးသကဲ့သို့ မိုးမောက်နေသည်က ကျော်ကျော်ကိုတွန်းအားပေးနေသလိုပင်။

ကျော်ကျော်လည်း တင်ဇာ၏ကာမ ခလုတ်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုဖွင့်နေသလိုပင် တင်ဇာဝတ်ထားသော ပင်တီအနက်ရောင်ကလေးအား တဖြည်းဖြည်းချင်းလိပ်ကာဆွဲချွတ်ရင်း လျှာဖျားကလေးဖြင့်နောက်မှလိုက်ကာ တိုပေးနေသည်။ တင်ဇာ၏ ပဂျားမားစ် ဟုခေါ်သောညအိပ်အင်္ကျီလေးမှာပြေကျနေပြီး တဖြည်းဖြည်း အကာအကွယ်မဲ့ လာသောမိမိ၏အဖြစ်ကိုတွေးမိရင်း ရှက်လည်းရှက်၊ တစ်ဘက်တွင်လည်း မိမိချစ်သူ၏ဇနီးမယားအဖြစ် ဘဝတစ်ခုလုံးပုံအပ်ကာ ပေးဆပ်လိုစိတ်ကလည်းရှိနေပြန်သည်။ ကျော်ကျော်လည်း မွှေးညှင်းနုများဖြင့်ဖုံးလွှမ်းထားသော တင်ဇာ၏ရတနာရွှေကြွတ်ဆီသို့အနမ်းလေးပေးရန်တင်ဇာ၏ ပေါင်တံဖြူလေးအား ကိုင်ကာဘေးသို့ကားစေလိုက်သည်။

‘အို.. မောင် ဘာလုပ်မလို့လဲ... တင်ဇာငဲ့ကြီးနေပါအုံးမယ်’
‘ကိုယ့်ချစ်ဇနီးလေးကို ကိုယ်နမ်းတာပဲချစ်ရာ....’ ဟုပြောရင်း လျှာဖျားလေးဖြင့် အင်္ဂါစေ့လေးကိုတို့ကာ စုပ်ယူလိုက်လေသည်။ တင်ဇာတစ်ကိုယ်လုံးတစ်ဆက်ဆက်တုန်သွားသည်ကို ကျော်ကျော် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် စိတ်များပိုမိုနိုးကြားလာရသည်။ မျက်လုံးလေးမှိတ်ခေါင်းလေးမော့နေသောတင်ဇာ၏ မိမွှေးဖမွှေးအလှကို အောက်မှပင့်ကြည့်ရင်း ပါးစပ်တစ်ခုလုံး တင်ဇာ အင်္ဂါအနံ့အပြားသို့ရွေလျားနေမိသည်။ လျှာလေးဖြင့် အင်္ဂါစေ့လေးကို တိုက်လိုက်.. ပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ယူလိုက်... အတွင်းသို့ လျှာဖြင့်ထိုးမွှေလိုက်ဖြင့် ကာမအတတ်ပညာတို့ဖြင့် ထိုးဆွနေခြင်းကို ခံနေရသော တင်ဇာမှာ ကျော်ကျော်၏မျက်နှာအားမိမိပေါင်ကြားတွင်ကပ်နေစေရန်အားမလို အားမရ ဖြင့် ခေါင်းမှကိုင်ကာ ဆွဲထားနေမိသည်။ ကျော်ကျော်လည်း အသက်ပင်မရှူနိုင်တော့ဘဲချစ်ဇနီးလေးအား အစွမ်းကုန်လျက်ပေးနေသည်။

‘အား..... ဟင်း ဟင်း ... မောင်ရယ်... ချစ်တမျိုးကြီးပဲ.... အဲဒီနေရာလေးမှာ တင်းပြီး ပွင့်ထွက်သွား ချင်နေပြီ.... အား ... ရိုး.....ကျွတ်ကျွတ်.....’

တင်ဇာမှာ တခဏချင်း ကျော်ကျော်၏ခေါင်းကြီးအားဆွဲကပ်ကာ ခါးလေးမြောက်တက်သွားပြီး လက်သီးလေးများပါ ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ရင်း ကာမအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

တဆက်ဆက်တုန်နေသော ကိုယ်လုံးလေး တဖြည်းဖြည်းချင်းငြိမ်ကျသွားသည်ကို သိလိုက်ရသော ကျော်ကျော်မှာ ချစ်ဇနီးအားကာမအရသာပေးနိုင်သဖြင့်ကျေနပ်သွားရသည်။

ကျော်ကျော်လည်း မိမိ၏တစ်ခုတည်းသောအဝတ်ဖြစ်သည့် အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးအားချွတ်ချလိုက်သည်။

တင်းပြည့်ပြီးတောင်မတ်နေသောလိင်တံကြီးမှာ အရည်တရွဲရွဲဖြင့် မိတ်ဖက်အားတွေ့ချင်နေ သဖြင့်တဆက်ဆက်တုန် နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော တင်ဇာမှာ အားရစွာကြည့်နေရင်း

‘မောင်... ဖြေးဖြေးလုပ်နော်.... ချစ်နာမှာကြောက်တယ်..’ဟုတိုးတိုးလေးပြောလိုက်လေသည်။

(၈)

ကျော်ကျော်လည်း တင်ဇာ၏ပေါင်တံလေးနှစ်ချောင်းကိုခပ်ကားကားလေးထောင်ထား လိုက်ပြီး ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်၏။ လိင်တံဒစ်ကြီးဖြင့် ဝှောက်-တံဝသို့ တော့ပြီး အစိလေးရှိရာသို့ ကော်ထိုးလိုက်သည်။ တင်ဇာမှာ ဓာတ်လိုက်သလို ဖြတ်ဖြတ်လူးမျှဖြစ်သွားပြီး ကျော်ကျော်၏ပေါင်လုံးကိုလှမ်းကုတ်လိုက်သည်။ ကျော်ကျော်၏ဒစ်ကြီးမှာ အမြောင်းလေးတစ်လျှောက် ပွတ်တိုက်ဆွဲနေလေသည်။ ဝှောက်ရည်လေးများ ဒလဟောထွက်နေသဖြင့် ပွတ်တိုက်ရင်း အမြှုတ်လေးများဖြစ်လာလေသည်။ တင်ဇာ၏ပေါင်တံအားအစွမ်းကုန်ဖြုတ်လျှက် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းအား ပခုံးပေါ်သို့ထမ်းတင်လိုက်လေပြီး ဝှောက်ပတ်အဝသို့ဖြေးညှင်းစွာထိုးသွင်းလိုက်သည်။

လိင်တံကြီးမှာကျပ်တည်းစွာဖြစ်ညစ်ထားသလိုဖြစ်နေပြီး တင်ဇာ၏မျက်နှာမှာ ရှုံ့မဲ့လျက် ‘အား...အား မောင်... မရဘူး. အရမ်းနာတယ်။.....’ ဟုပြောရင်း ကျော်ကျော်ရင်ဘတ်ကြီးကိုတွန်းထားလေသည်။

‘ချစ်... စိတ်ကိုအသာလေးလျှော့ထားလိုက်... တင်းမထားနဲ့လေ... ခဏနေရင်ကောင်းသွားမှာပါ..... မောင်ဖြေးဖြေးလေးလုပ်ပေးမယ်နော်....’

ပြောရင်း နို့လေးအားကုန်းစို့လိုက်ပြီး အပေါက်ဝတွင်လိင်တံအားတော့ထားလိုက်ကာ ဖြေးဖြေးချင်းချော့၍သွင်းနေလေသည်။ ဝှောက်ရည်များဖြင့် ပြည့်လျှံနေသဖြင့် သိပ်ကြာကြာ မချော့လိုက်ရဘဲ ဆက်ကာသွင်းနေရင်း အရင်းနားရောက်ခါနီးတွင်

အထဲမှ အပျိုမေးလေး တင်းခံနေသည်ကိုခံစားမိသဖြင့် ကျော်ကျော်လည်း တင်ဇာကို အာရုံပြောင်းစေဖို့ နို့လေးနှစ်လုံးအား လက်တစ်ဘက်ကကိုင်၍ အခြားဘက်၌နို့သီးခေါင်းလေးအားစို့လိုက် နို့တစ်လုံးလုံးအားပါးစပ်ထဲထည့်၍ငုံထားလိုက် ဖြင့် လုပ်နေရင်း တင်ဇာပခုံးတစ်ဘက်ကို လှမ်းဆွဲကာ အဆုံးအထိထိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

‘ဒုတ်....’
‘ဖေါက်...’

‘အင့်.... အား.....အမေ.... ရှိး .. ’

ငြီးသံလေးထွက်လာပြီး ကျော်ကျော်လည်း ဆက်တိုက်အသွင်းအထုတ်လုပ်နေလေတော့သည်။
-ောက်ရည်များဆက်တိုက်ထွက်နေသဖြင့် လိင်တံအဆုံးအထိထိုးသွင်းလိုက်တိုင်း ပေါင်ဆုံနှစ်ခုရိုက်သံက တဖတ်ဖတ် ထွက်ပေါ်နေလေသည်။ လိင်တံကို ဆွဲထုတ်လိုက်တိုင်း အတွင်းမှ ဆွဲညစ်လိုက်သဖြင့် ကျော်ကျော်မှာ အရသာတွေနေသကဲ့သို့.... တင်ဇာမှာလည်း နာကျင်မှုများတဖြည်းဖြည်းပျောက်လာပြီး နောက်တစ်ခါပြီးချင်သလို ဖြစ်လာ၍ ကျော်ကျော်၏ကျောပြင်ကြီးအားဖက်တွယ်ရင်း အောက်မှနေ၍ကော့ကာကော့ကာဖြင့် အစွမ်းကုန် လှူးပျံနေလေတော့သည်။

‘အင်း... ဟင်း..... ဆောင့်ပါမောင်ရယ်... ချစ်ပြီးတော့မယ်..အား.....ရှိုး..... ထွက်ကုန်ပြီ ..... အင်း.....ဟင်း.....ဟင်း.....’
ကျော်ကျော်လည်းတင်ဇာပခုံးအောက်မှ လက်ကိုလျှိုကိုင်၍ ဆက်ကာဆက်ကာဆောင့်ရင်း မင်္ဂလာဦးသုတ်ရည်များကို -ောက်ခေါင်းအတွင်း ပန်းထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

(၉)

ကျော်ကျော်တို့ဇနီးမောင်နှံမှာ ချစ်ခင်ကြင်နာစွာဖြင့် အပေးအယူမျှတစွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်လျှက်ရှိကြသည်။ အိမ်ထောင်သက်(၁)နှစ်ကျော်ကျော်ရောက်သည့်အခါ တင်ဇာမိဘများကလည်းသားမက်ဖြစ်သူ၏ ကြိုးစားမှုကို သိရှိကြသဖြင့် ကျော်ကျော်ငယ်စဉ်ကတည်းက ဖြစ်ချင်ခဲ့ရသောသင်္ဘောသားတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိစေဖို့ လိုအပ်သည်များကိုကူညီပေးရန်ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။

တင်ဇာဖခင် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ကူညီပေးမှုကြောင့် သင်္ဘောလိုက်ရန်လိုအပ်သောသင်တန်းများကိုကျော်ကျော်စတင်၍ တက်နေရပြီဖြစ်သည်။ ကျော်ကျော်တို့ဇနီးမောင်နှံမှာလက်ထပ်ပြီးချိန်မှစ၍လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေထိုင်နိုင်ရန် တင်ဇာဖခင်မှ လူကုန်ထံရပ်ကွက်တွင် နှစ်ထပ်အိမ်လေးတစ်လုံး ပေးထားလေသည်။ ထိုအိမ်တွင် ကျော်ကျော်တို့နှစ်ဦးနှင့် အိမ်တွင်ကူဖော်လောင်ဖက်အဖြစ်ခေါ်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်သူ မိဖြူတို့ သုံးဦးနေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ မိဖြူမှာ တင်ဇာတို့မိဘတွေနှင့်အတူတကွငယ်စဉ်ကတည်းကနေထိုင်ခဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကျော်ကျော်လည်း သင်တန်းပြီးခိုက် သင်္ဘောလိုက်ရန်(၁)လကျော်ကျော်ခန့်သာလိုတော့သည်ဖြစ်၍မန္တလေးရှိမိဘများထံသို့ ခေတ္တပြန်ရင်း တင်ဇာကိုပါအလည်သဘောဖြင့်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

မန္တလေးတွင်တစ်ပတ်ခန့်နေထိုင်ကြပြီး မန္တလေးနှင့်စစ်ကိုင်းမြို့ရှိတန်ခိုးကြီးဘုရားများအနံ့ ဖူးကြ၏။ ကျော်ကျော်၏ညီဖြစ်သူဇော်ဇော်မှာလည်း နိုင်ငံခြားတွင်ပညာသင်နိုင်ရန်အတွက် ကြိုးစားနေသူဖြစ်သည်။ ဇော်ဇော်မှာနိုင်ငံခြားတွင်ပညာသင်နိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သည့်ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲများဖြေဆိုရန် ရန်ကုန်သို့ကျော်ကျော်နှင့်အတူ လိုက်ခဲ့လေသည်။ ကျော်ကျော်မှာ ဇော်ဇော်ကိုအိမ်တွင်ပင်နေစေကာ သင်တန်းတက်နိုင်ရန် လိုအပ်သည်တို့ကိုကူညီပေး၏။ တင်ဇာလည်း မိမိယောကျာ်းစိတ်ချမ်းသာစေရန် ကျော်ကျော်လုပ်သမျှကိုလိုက်လျောလေသည်။ ဇော်ဇော်မှာလည်း မိမိအစ်ကိုအိမ်တွင် နေရင်း အိမ်အလုပ်များကိုလည်း အားလျှင်အားသလို ဝိုင်းဝန်းလုပ်ပေးသဖြင့် တင်ဇာနှင့်လည်း အဆင်ပြေစွာ ပေါင်းနိုင်လေသည်။ ဇော်ဇော်မှာ ကျော်ကျော်နှင့်မတူ။ အသားက ဖြူဖြူ လူပုံက ရှည်သွယ်သွယ် မိန်းမချော ချောသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ နှစ်ထပ်အိမ်လေး၏အပေါ်ထပ်တွင် ကျော်ကျော်တို့လင်မယားကတစ်ခန်း၊ ဇော်ဇော်ကတစ်ခန်း၊ အောက်ထပ်တွင် မိဖြူက တစ်ခန်း နေကြ၏။ ကျော်ကျော်နှင့်ဇော်ဇော်တို့မှာ တစ်နေ့လုံးနီးပါး အလုပ်ကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စတို့ဖြင့် အပြင်သွားနေကြရာ ညထမင်းစားချိန်မှာသာ အိမ်၌လူစုံတွေ့မိကြသည်။ ဒီလိုနှင့်ကျော်ကျော်သင်္ဘောတက်ရန် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာလေသည်။

(၁၀)

ဒီနေ့နှင့်ဆိုကျော်ကျော်သင်္ဘောတက်ရန်မြန်မာပြည်မှထွက်ခွာခဲ့သည်မှာ(၂)ရက်ရှိပြီဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးကတည်းက တစ်ခါမှမဆွဲခွာဖူးသော ချစ်ဇနီးလေးအား လွမ်းလှသည်။

သို့ပေမယ့်ကျော်ကျော်ဖြစ်ချင်သည့်သဘောသား ဖြစ်ရတော့မည်မို့ အလွမ်းတွေကို ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်ထားလိုက်ရသည်။ မိမိအပေါ်အရမ်းချစ်ရာသော ဇနီးလေးအား မခွဲခွာချင်သော်လည်း စိတ်မချစရာတော့မရှိပါ။ တင်ဇာကို ကျော်ကျော်အကြွင်းမဲ့ယုံသည်။ မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် စင်္ကာပူပင်လယ်ပြင်မှစ၍ ကျော်ကျော်၏ သဘောသားဘဝသစ် စတင်ရတော့မည်။ တင်ဇာမိဘတွေကိုပဲတစ်ချိန်လုံးအားမကိုးချင်။ ထိုင်လုပ်ရသည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမျိုးလည်း တစ်ချိန်ချိန်တွင်လုပ်ရမည်မှန်သော်လည်း ယခုတော့မလုပ်ချင်သေး။ မိမိလုပ်အားဖြင့် ချစ်ဇနီးအား တင့်တောင့်တင့်တယ် ထားနိုင်ကြောင်း ပြသရမည့်အခွင့်အရေးဖြစ်သဖြင့် အလုပ်ကို ပို၍ကြိုးစားလုပ်ရန်သာ အာရုံထည့်ထားသည်။ အိမ်ထောင်သက်(၁)နှစ်ကျော်ကျော် (၂)နှစ်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့သော်လည်း ချစ်၍မဝသေး။ တစ်ခုပဲရှိသည်။ ကျော်ကျော် ရင်သွေးလေးတော့လိုချင်နေမိပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကျော်ကျော် သဘောမတက်ခင် လင်မယားနှစ်ယောက်ကြိုးစားခဲ့ကြသေးသည်။ အဲဒီအဖြေကို ရင်ခုန်စွာမျှော်လင့် နေမိသည်။ မိမိပြန်လာလျှင် ရင်သွေးလေးနှင့်ချစ်ဇနီးလေးကို တစ်ကြိမ်ချစ်ရမည်ဟု အားခဲထားသည်။

x x x x x x x x x

မောင်မရှိတော့မောင့်ကိုအရမ်းလွမ်းနေမိသည်။ မောင်နှင့်အိပ်ခဲ့ရသော ညများအားပြန်လည်မြင်ယောင်ရင်း မိမိနဘေးသို့မကြာခဏကြည့်မိသည်။ တစ်ခါမှ မခွဲခွာဖူးသဖြင့် ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာကြီးဖြစ်သည်။ ကျော်ကျော်ကို လေဆိပ်လိုက်ပို့သည့်နေ့က မိမိနဖူးပြင်ကို တစ်ရှိုက်မက်မက်နမ်းရင်း မျက်ရည်လေးတွေကိုသုတ်သွားခဲ့သော မောင့် လက်ရာလေးတွေကို ပါးပြင်ပေါ်တွင် စမ်းရှာနေမိသည်။ ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်ချင်သောဘဝတစ်ခုကို မိမိအလွမ်းတွေနှင့် စတေးပေးလိုက်ရသည်ဟုပြောနိုင်ပေမယ့် တင်ဇာကျေနပ်မိပါသည်။ ဒါပေမယ့်ပို၍လွမ်းစရာဖြစ်ရသည်က မိမိတို့ လင်မယားရင်သွေးလိုချင်သဖြင့် ကျော်ကျော် မသွားခင်တစ်ညက တစ်ညလုံးနီးပါး မီးကုန်ယမ်းကုန်အချစ်ဗျူဟာမျိုးစုံဖြင့် အိပ်စက်ခဲ့ရသည့်ညလေးပင်ဖြစ်သည်။ ယခု(၁၀)ရက်နီးပါးရှိတော့မည်။ ထူးခြားမလာသေး။ မိမိလည်း သူငယ်ချင်းဆရာဝန်များနှင့်တိုင်ပင်၍ ကလေးရစေရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့တွင်ဖြစ်မလာခဲ့သေးပေ။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပြောသည့်အတိုင်းသာ မောင်တစ်ယောက် မျိုးမအောင်ခဲ့ပါလျှင်..... တင်ဇာဆက်မတွေးရဲ။

ကလေးမရှိသော အိမ်ထောင်ရေးသည် အတံမရှိသော ခေါင်းလောင်းကဲ့သို့ လိုအပ်ချက်ရှိနေမည်သာ။ ကျော်ကျော်ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်သည်။ သူလိုချင်သောရင်သွေးကို အမြန်ဆုံးလွယ်ပေးလိုက်ချင်သည်။ နောက်ဆုံးမတွေးသင့်သိကိစ္စတစ်ခုကိုတွေးမိလိုက်သည်။ မောင်နှင့်သွေးအုပ်စုတူသော ဇော်ဇော်ကို အကူအညီတောင်းလျှင်ရော.... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင့်၏မျှော်လင့်ချက်လေး မပျက်စီးသွားစေချင်။ ဇော်ဇော်ကလည်းအခြားသူမှမဟုတ်တာ... မောင့်၏ အချစ်ဆုံးညီအရင်း။ မိမိအနေဖြင့်လည်း အခြားသော တစ်စိမ်းယောက်ျားများကို စိတ်ဖြင့်တောင် မပြစ်မှားခဲ့သလို ဖြစ်လာစရာလည်းအကြောင်းမရှိ။ ဖောက်ပြန်ရအောင်လည်း မိမိယောက်ျားက မိမိအလိုမဖြည့်ပေးခဲ့ခြင်းမျိုးလုံးဝမရှိ။ မိမိဆန္ဒကိုသာ ဦးစားပေးခဲ့သည့် လင်ယောက်ျားတစ်ဦးတည်းကိုသာ မိမိဘဝပုံအပ်ချင်သည်။ ယခုဖြစ်လာရသည့်အတွေးကလည်း မိမိလင်၏ ဆန္ဒကိုပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းပေးလိုခြင်းသာဖြစ်ပြီး ဖောက်ပြန်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့်မဟုတ်ကြောင်း အသက်နှင့်ရင်း၍သစ္စာဆိုဝင့်သည်။ သို့ပေမယ့်တင်ဇာတစ်ယောက် မည်သို့ အကောင်အထည်ဖော်ရမည်ကို လုံးဝမတွေးတတ်တော့။ စဉ်းစားရင်း စိတ်တွေလေးလံလာသည်။ သို့ပေမယ့်ကြိုးစားကြည့်ရအံ့မည်။ အချိန်တွေအရမ်းကြာသွားလို့ကလည်းမဖြစ်ပြန်။ အဓိက ကလည်း မိမိ‘မတ်’တော်သူ မိမိကို မိန်းမပေါ့ အဖြစ်မြင်သွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်နေမိသည်။ နောက်ဆုံးတော့ အနွေးနှင့်အမြန်ဒီကိစ္စကို အကောင်အထည်ဖော်ရတော့မည်သာဖြစ်သည်ဟုတွေးရင်း တင်ဇာတစ်ယောက် နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီးပေါ်မှာ လူးလိမ့်ယင်း အိပ်ပျော်အောင် ကြိုးစားနေမိသည်။

(၁၁)

မိုးရောလေပါပြင်းထန်သည့်ညတစ်ည။ ထိုညက ဇော်ဇော်ဘယ်မှမသွားဖြစ်။ အိမ်ထဲမှာပဲနေရင်း ပျင်းရိစွာဖြင့် ကုတင်ပေါ်တွင်စာအုပ်ဖတ်နေဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်းရေးသည့် သူလိုမင်းသမီးစာအုပ်ကိုဖတ်ရင်းအပျင်းဖြေနေသည်။ ထိုစာအုပ်ကိုဖတ်ပြီးသည်မှာ သုံးလေးကြိမ်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ မင်းသမီးလေး မေသက်ဝင်းကို စိတ်ဖြင့်မှန်းကာစဉ်းစားနေမိသည်။ ထိုစဉ်အိပ်ခန်းတံခါးအား အပြင်မှလာခေါက်သံကြားရသဖြင့် စာအုပ်ကိုချရင်း တံခါးဖွင့်ရန်ထလာခဲ့သည်။ ‘ဟင်.. မတင်ဇာပါလား’ ‘ဟုတ်တယ် ဇော်.. မ . အိပ်မရသေးလို့... ပြီးတော့ ဇော်ကို စကားနည်းနည်းပြောစရာရှိလို့’ ‘အော်.. ဟုတ်ကဲ့.... ကျွန်တော်လည်းအိပ်မပျော်သေးလို့စာအုပ်ဖတ်နေတာ.. မတင်ဇာ ဘာပြောမလို့လဲ’

‘ပြောရမယ့်ကိစ္စက ဇော်နဲ့အသေအချာဆွေးနွေးရမှာ... ပြီးတော့ မ ကိုလည်း အထင်မသေးစေချင်ဘူး... မနဲ့ ကိုကျော်တို့ရဲ့အိမ်ထောင်ရေးနဲ့လည်း ပတ်သက်နေတော့ ဇော် အလေးအနက်စဉ်းစားစေချင်တယ်။’
စကားတွေဒီလောက်ပလင်ခံနေမှာဖြင့် ဘာများအရေးတကြီးဖြစ်နေပြီလည်း ဟုဇော်ဇော်တွေးလိုက်သည်။
ဇော်ဇော် ခေါင်းအသာညှိတ်လိုက်သည်။
‘မရဲ့အခန်းထဲလိုက်ခဲ့ပါလား။ ဟိုမှာအေးဆေးပြောတာပေါ့၊’
ဇော်ဇော် တင်ဇာနောက်မှလိုက်သွားလိုက်သည်။ အခန်းဝရောက်တော့ အထဲကိုသေချာကြည့်မိသည်။
မီးအပြာရောင်လဲ့လဲ့လေးထွန်းထားပြီး ကုတင်ကြီးဘေးတွင် ဝီစကီပုလင်း၊ ဆိုဒါ၊ အချိုရည်ဗူး၊ ရေခဲ နှင့် အမြည်း ပန်းကန်တို့ကိုတွေ့ရသည်။

အခန်းထဲရောက်တော့ ဒရင်းဘတ် တစ်ခုအပေါ်တွင်ဇော်ဇော်ကိုနေရာပေးလိုက်သည်။
တင်ဇာမှာ ညအိပ်အင်္ကျီပါးလေးဖြင့် ဇော်ဇော်အနီးရှိဒရင်းဘတ်တစ်ခုပေါ်တွင်လှဲချလိုက်ရင်း
‘ဒီလိုဇော်ဇော်ရဲ့.. မတို့လက်ထက်တာ ၂နှစ်ကျော်ကျော်လောက်ဖြစ်နေပြီ..အခုအချိန်အထိကလေးမရခဲ့ဘူး။ မရော ကိုကျော်ရော ကလေးတအားလိုချင်နေကြပြီ..ဒါပေမယ့် ကိုကျော်မှာကလေးရဖို့တစ်ခုခုချို့ယွင်းနေလားမသိဘူး...
ကလေးရနိုင်မယ့်နည်းလမ်းတွေလည်းတော်တော်များများသုံးခဲ့ကြပြီပြီ။ ဒါပေမယ့်ဖြစ်မလာခဲ့ဘူး.. ကိုကျော် သင်္ဘောမတက်ခင် တစ်ပတ်လောက်အလိုမှာ မ တို့ အသေအချာပြင်ဆင်ပြီးနေခဲ့ကြတယ်။ အခုအချိန်အထိ မျှော်လင့်သလိုဖြစ်မလာသေးဘူး’
တင်ဇာမှာ ပြောရင်း ငိုသံလေးများပါလာ၏။ ဝီစကီခွက်လေးထဲသို့ အရက်နည်းနည်းထည့်ရင်း
‘ဇော်.. နည်းနည်းသောက်တယ်မဟုတ်လား... မကတော့ ကိုကျော်သောက်ရင်ဘေးကအမြည်းစားပြီး အဖော်လုပ်ပေးနေကြလေ... မ စပ်ပေးရမလား’
‘ရပါတယ် မ.. ကျွန်တော့်ဘာသာလုပ်လိုက်ပါ့မယ်’
ဇော်ဇော်လည်းဖန်ခွက်အတွင်းသို့ ရေခဲအနည်းငယ်ထည့်ပြီး ဆိုဒါရောလိုက်သည်။
ပန်းကန်ထဲရှိ ဆတ်သားမွကြော်လေးအား လက်ဖြင့် ယူစားလိုက်ရင်း အရက်ဖြင့် မျှောချလိုက်သည်။ လည်ပင်းတစ်လျှောက်ပူ၍ဆင်းသွား၏။
ထို့နောက်..
‘ဒီတော့.. မဘာဖြစ်စေချင်တာလည်းဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆက်ပြောပါအုံး... ကျွန်တော် ဘာ ကူညီပေးရမလဲ’
‘အင်း... ဇော်ကိုတော့အကူအညီတောင်းချင်ပါတယ်။
မကိုလည်း အထင်သေးသွားမလားဆိုပြီးစဉ်းစားနေရသေးတယ်။
မ ပြောချင်တာက ဇော်ကလည်း ကိုကျော်နဲ့ ညီအစ်ကိုတော်တဲ့အပြင် သွေးအုပ်စုလည်းတူတော့ ဒီကိစ္စမှာ ကူညီပေးရင် ဘာမှ ပြဿနာမဖြစ်လောက်ဘူးလို့ မ ထင်တယ်။ ပြီးတော့ဒီကိစ္စကို မနဲ့ ဇော် နှစ်ယောက်ပဲသိစေချင်တယ်။
ဇော် နားလည်လားမသိဘူး’

ဇော်ဇော်နားထောင်ရင်းခေါင်းနပန်းကြီးသွားသည်။ မတင်ဇာတစ်ယောက် ကိုကျော်၏ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ဖို့ ဒီမျှအထိပေးဆပ်ရန် ဝန်မလေးပါလားဟုစဉ်းစားမိရင်း ငိုသံလေးဖြင့်ပြောနေသော မတင်ဇာကို သနားသွားမိသည်။ ဒီကိစ္စကို အရှက်နှင့်ရင်းပြီးပြောလာသော မတင်ဇာအား ငြင်းဆန်လိုက်ပါက အရမ်းခံစားသွားရမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်မိပြန်သည်။ တဖန် မိမိနှင့်မှောက်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့်တောင်းဆိုလာခြင်းလည်းမဟုတ်။ ဒီမျှအထိအရဲစွန့်ကာပြောနိုင်ရခြင်းမှာ ဝီစကီတန်ခိုးလည်းအနည်းငယ်ပါမည်ဆိုသည်ကို မတင်ဇာ၏ မျက်နှာ နီမြန်းနေခြင်းကိုကြည့်၍ ဇော်ဇော်သိလိုက်၏။

မိမိ၏ဘေးတွင်လှဲနေသော မတင်ဇာကို လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။
ညအိပ်အင်္ကျီပါးလေးက ရင်သားနေရာလောက်တွင် အဖုအထစ်တို့ကို ဖုံးကွယ်စေခြင်းငှာမတတ်နိုင်ချေ။ ဖြူဖွေးနေသော အသားအရည်ကလည်း ရွန်းလဲ့နေပြီး အသနားခံသောမျက်နှာလေးဖြင့်မိမိကို ကြည့်နေသော မတင်ဇာကို သနားသွားမိသည်။ ဝီစကီတစ်ခွက်ကို ထပ်သောက်လိုက်ရင်း
‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော်က အစ်ကို့ကိုယ်စား မနဲ့ နေရမယ်ပေါ့’
‘ဇော်ဇော် မ ကို အထင်သေးသွားလားဟင်... မ ဆုံးဖြတ်တာမှားသွားပြီလား.... မ ကို ဇော်ဇော်လက်မခံနိုင်ဘူးလား.....’
အသံလေးက သိမ်ဝင်သွားသည်။
ဇော်ဇော်စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။ လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်ကာ တံတွေးမျိုချလိုက်ရင်း တင်ဇာမျက်နှာအနီးသို့ ငဲ့ကာ ကပ်လိုက်လေသည်။

(၁၂)
ဇော်ဇော်စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေမိသည်။ မိမိမရိုးတော်၏ စိတ်ဆန္ဒကိုလည်းနားလည်ပါ၏။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မရိုး၏အလှတွင်

(၁၃)

ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်သစ်ကြီး၏ ဝင်းအတွင်းသို့ မောင်းဝင်လာသော အော်ဒီဆီ ကားအဖြူလေးပေါ်တွင် မိန်းကလေးတစ်ဦးကိုယ်တိုင်မောင်းလာသည်ကိုတွေ့ရသူပုရိသတို့အဖို့မှာ လည်ပြန်လှည့်ကြည့်ရလောက်အောင် အသားအရည်ဖြူဝင်းပြီး ပါးပြင်ပေါ်တွင် သွေးကြောစိမ်းလေးများဖြင့် အလွန်တရာစွဲဆောင်မှုရှိသော မျက်ဝန်းပိုင်ရှင်လေးကို စိတ်ဝင်စားစွာကြည့်နေကြလေသည်။

ကားပါကင်တွင် ကားကိုရပ်ပြီး တံခါးဖွင့်ကာဆင်းလာသူမိန်းကလေးသည် တစ်ဘက်တံခါးကိုဖွင့်လျက် တစ်နှစ်ခါလည် ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ယုယစွာပိုက်ထွေးလျက် အနည်းငယ်စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံပေါက်ပြီး လေဆိပ်အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လှမ်းလာလေသည်။ ရင်ဘတ်အတွင်းဝယ်ကလေးငယ်ကိုပိုက်ထွေးလာသော်လည်း ကလေး၏မိခင်မဟုတ်နိုင်ပါဟုသံသယရှိစွာကြည့်နေကြသူများရှိနေကြရလောက်အောင် လှပကြော့ရှင်းသောမိန်းကလေး တစ်ဦးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြနေကြမည်ဖြစ်သည်။ တကယ်ပင် တင်ဇာမှာ တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှ ဟု ဆိုရလောက်အောင်ပင် အပျိုဘဝကထက် ပို၍စိုပြေဝင်းပလာပြီး အချိုးအဆစ်ပို၍ပင်ပြေပြစ်လာသည်ဟုပင် ပြောရမည်ဖြစ်သည်။ (၂)နှစ်ကျော်ကြာ ခွဲခွာနေရသော မိမိ၏ခင်ပွန်းသည်ပြန်လာမည့်ရက်ကိုစောင့်မျှော်နေခဲ့ရသည်မှာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှပင်ဖြစ်သည်။

ခင်ပွန်းသည်လိုချင်လှသော ရင်သွေးကလေးကို မိမိအရှက်ရောအသက်နှင့်ပါ လဲ၍လွယ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။ ခင်ပွန်းသည်အား ရင်သွေးရှိပြီဟု တယ်လီဖုန်းအဆက်အသွယ်ရစဉ်ပြောခဲ့တုန်းက ခင်ပွန်းသည်၏ ပျော်ရွှင်မြူးထူးသည့်အသံကိုကြားရ၍ တင်ဇာတစ်ယောက်ဝမ်းနည်းဝမ်းသာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လောကတွင်မိမိနှင့် ဇော်ဇော်သာသိသောဒီကိစ္စကို ခင်ပွန်းသည်အား တစ်သက်လုံးဖုံးကွယ်ထားကြရန် နှစ်ဦးစလုံးသဘောတူပြီးဖြစ်သော်လည်း တင်ဇာမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်အမြဲလိုလိုဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ ဒါပေမယ့် ကိုကျော်အတွက် သာယာစိုပြေသော မိသားစု ဘဝလေး ဖန်တီးပေးချင်စိတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့ရခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း မိမိကိုယ်အားအမြဲအားပေးနေခဲ့ရသည်။ ဒီနေ့ ကိုကျော်ကို ကြိုရင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့မြင်ရတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် လှုပ်ရှားလွန်းလှသည့်စိတ်ကို မနည်းတည်ငြိမ်စေရန်ကြိုးစားနေရသည်။

လေယာဉ်ဆင်းသက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း အီလက်ထရောနစ် ဒစ်ဂျစ်တယ် ဘုတ်ပေါ်မှဖော်ပြချက် ပေါ်လာခဲ့သည့်အခါတွင်တော့ တင်ဇာ၏ နှလုံးခုန်သံများ တဒိန်းဒိန်းထွက်ပေါ်လာရသည်။ မကြာမီအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံသားများ သတင်းပို့ရသည့် လ.ဝ.က ခုံအနီးတွင် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အသားခပ်ညိုညို ယောက်ျားပီသသည့် ကိုယ်ခန္ဓာပိုင်ရှင် လင်တော်မောင်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း တင်ဇာတစ်ယောက် ဝမ်းသာ မျက်ရည်များ လိမ့်ဆင်းလာရသည်။ စနစ်သစ်ပြုပြင်မှု၏ အကျိုးဆက်တစ်ခုကြောင့်အရင်လို ရစ်မနေသော ကာစတန် ဝန်ထမ်းများကို ကျော်ဖြတ်လာအပြီး ...

‘ဟေး... ချစ်...မောင်ပြန်လာပြီ..... မောင့်သားလေးကိုပါခေါ်လာတယ် ဟုတ်လား.....ဟား..... ချစ်စရာကြီးပါလား..... ငါ့သားလေးက..... အမေတူလေးဘဲနော်.....’
မျက်ရည်စလေးများဖြင့် ပြုံးကြည့်နေသော တင်ဇာနုပွေးလေးကိုနမ်းလိုက်ပြီး
‘ဟောဒီလို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မောင့်သားလေးကို မွေးပေးတဲ့ ချစ်ကို အရင်ကထက် ပိုပြီး အတိုးချ ချစ်တော့မယ်ဟေ့နော်.....’
ပြောရင်း ကလေးငယ်ကိုပွေယူပြီး တင်ဇာပုခုံးလေးကို ကျစ်ကျစ် ကိုင်ကာ ကားဆီသို့ ထွက်လာသောမိသားစုမြင်ကွင်းလေးကို မြင်ကြသူတို့၏ နှလုံးသားဝယ် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေကြမည်မှာ အသေချာပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပထမပိုင်း ပြီးပါပြီ။
ဒုတိယပိုင်း ဆက် ရှိကြိုးစားပါအုံးမည်။

